

Ηλέκτρα Φραγκιαδάκη: Δεν είναι εύκολο να είσαι ενεργός πολιτικά σε μια κοινωνία απολιτική

[in.gr/2019/05/02/plus/interviews/ilektra-fragkiadaki-den-einai-eykolo-na-eisai-energos-politika-se-mia-koινωνia-apolitik/](https://www.in.gr/2019/05/02/plus/interviews/ilektra-fragkiadaki-den-einai-eykolo-na-eisai-energos-politika-se-mia-koινωνia-apolitik/)
in.gr

May 2,
2019

Είναι αναμφισβήτητα μία από τις πλέον ανερχόμενες και ταλαντούχες νέες ηθοποιούς. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Ωδείου Αθηνών, αλλά και της Νομικής, η Ηλέκτρα Φραγκιαδάκη μετράει ήδη συνεργασίες με σημαντικούς ανθρώπους στον χώρο του θεάτρου, όπως ο Γιάννης Κακλέας, ο Γιάννος Περγλέγκας, ο Ηλίας Κουνέλας, ο Σάκης Μπιρμπίλης και άλλοι.

Τον φετινό χειμώνα υποδύθηκε την Ιουλιέτα στην παράσταση “Romeo και Ιουλιέτα», μία συμπαραγωγή του ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης με το Istrian Εθνικό Θέατρο της Κροατίας, ενώ σε λίγες μέρες, στις 6 Μαΐου, κάνει πρεμιέρα στο Θέατρο 104 με το βαθιά πολιτικό έργο του Ζαν-Πωλ Σαρτρ «Τα Βρώμικα χέρια», που παρουσιάζουν οι Apparatus μετά από 27 χρόνια στην Αθήνα, σε νέα μετάφραση του Κωνσταντίνου Κωστογιαννόπουλου και απόδοση – σκηνοθεσία της Βάσιας Χρονοπούλου.

Η Ηλέκτρα Φραγκιαδάκη μιλάει στο in.gr για τις δύο αυτές παραστάσεις και τις άλλες που έρχονται, ενώ δηλώνει ενεργή πολιτικά, ρομαντική και αισιόδοξη. «Επιλέγω να ακολουθώ αυτούς που παλεύουν για την ομορφιά, το δίκαιο και το φως».

Εκτός από ηθοποιός, έχετε αποφοιτήσει και από τη Νομική. Πώς το αποφασίσατε και γιατί δεν εξασκήσατε το συγκεκριμένο επάγγελμα;

Η Νομική ήταν ο πρώτος στόχος και επιλογή από την ηλικία των δώδεκα ετών, γοητευμένη από την «παράσταση» ενός δικαστή που έτυχε να δικάσει μία προσωπική υπόθεση. Το θέατρο προέκυψε ως ανάγκη. Αποφάσισα λοιπόν να το ακολουθήσω και να αφήσω πίσω τη Νομική. Ωστόσο, πιστεύω ότι η σχολή με διαμόρφωσε και με καθόρισε σε πολλά επίπεδα.

Θυμάστε την πρώτη φορά που είδατε ενήλικο θέατρο; Έπαιξε ρόλο στην απόφασή σας να γίνεται ηθοποιός;

Ήταν οι Όρνιθες του Αριστοφάνη σε ηλικία 15 ετών στο ανοιχτό θέατρο της Φορτέτζας, στο Ρέθυμνο. Αυτό που θυμάμαι είναι τα εντυπωσιακά κουστούμια, μία δυσφορία και την ανυπομονησία μου να φύγω από το θέατρο. Δεν έπαιξε κανένα ρόλο στην απόφασή μου να γίνω ηθοποιός.

Πώς ήταν η φετινή εμπειρία να υποδυθείτε την Ιουλιέτα με Ρωμαίο τον Petar Cvirna σε αυτή την ιδιαίτερη σύμπραξη του Istrian Εθνικού Θεάτρου της Κροατίας με το ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης;

Η φετινή εμπειρία μου ήταν τόσο υπέροχη, όσο δύσκολη. Μου δόθηκε η ευκαιρία να καταπιαστώ με ένα από τα σπουδαιότερα παγκοσμίως θεατρικά έργα και σε μεγάλο μέρος στη γλώσσα του συγγραφέα, δηλαδή τα σαιξπηρικά αγγλικά. Δούλεψα από την πρώτη στιγμή και συνέχισα να δουλεύω μέχρι την τελευταία παράσταση για κάτι το οποίο ήταν ανεξάντλητο. Ωστόσο η συνθήκη αυτή ήταν τρομερά γοητευτική. Επιπλέον οι συνεργάτες ήταν άνθρωποι τους οποίους θαύμασα και λειτούργησαν ως κίνητρο, παράδειγμα και πηγή έμπνευσης.

Θεωρείτε ότι ο ρόλος της Ιουλιέτας είναι μία δικαίωση - αναγνώριση για μία νέα ηθοποιό;

Ο ρόλος από μόνος του είναι λέξεις γραμμένες σε χαρτί. Η συνθήκη της παράστασης και οι συντελεστές αυτής, είναι που έκαναν το ρόλο μου μια ευτυχή πρόκληση και ένα ρίσκο που δικαίωσε την επιλογή μου.

Από τις 6 Μαΐου θα πρωταγωνιστείτε στην παράσταση «Τα βρώμικα χέρια» του Ζαν-Πωλ Σαρτρ, που παρουσιάζει η ομάδα Apparatus στο Θέατρο 104. Μιλήστε μας λίγο για τη συγκεκριμένη παράσταση.

Στο έργο αυτό ο Σάρτρ αναρωτιέται, και μαζί του και εμείς, για το τι θα πει πολιτική επιλογή και ευθύνη, εξουσία, κόμμα, διχασμός, αριστερή συνείδηση, αριστοκρατία, επανάσταση, δολοφονία, πειθαρχία, συμφέρον. Επιπλέον καταγγέλλει την ανδροκρατία, στηλιτεύει την τυφλή υποταγή σε ιδέες και πρόσωπα, ψάχνει τις αιτίες που γεννούν το ψέμα, θέτει ηθικά διλήμματα ενώ προτάσσει την αλήθεια, την αθωότητα, τη λογική, και τελικά τον άνθρωπο με τις συγκρούσεις του.

Εσείς υποδέεστε τη Τζέσικα, γυναίκα του κεντρικού ήρωα του έργου, του Ουγκώ. Δυσκολευτήκατε να κατανοήσετε τον ψυχισμό της ή μ' έναν τρόπο είστε κοντά;

Η Τζέσικα είναι ένα παιδί που της φόρεσαν το κουστούμι της «κυρίας που ανήκει στον άνδρα» και αυτό της προκαλεί φαγούρα. Κάνει τα πάντα για να διατηρήσει την καθαρότητά της και την αλήθεια της. Δεν αισθάνομαι κοντά στον ψυχισμό της. Αυτό που με απασχόλησε είναι το κείμενο, η ενέργεια και οι δράσεις σε σχέση με τους άλλους ρόλους και τον χώρο.

Το έργο του Σαρτρ είναι ένα βαθιά πολιτικό έργο. Ποια η δική σας σχέση με την πολιτική;

Πολιτικά προσπαθώ να παραμένω ενεργή μέσα από τις επιλογές μου για τον τρόπο που ζω, εργάζομαι και συσχετίζομαι με τους ανθρώπους, τη χώρα και το περιβάλλον. Δεν είναι εύκολο να είσαι ενεργός πολιτικά σε μια κοινωνία απολιτίκ και ακραία ατομικιστική, όπως η δική μας. Συνεχώς με προβληματίζει το ερώτημα του αγαπημένου Ηλία Κουνέλα «θα έδινες τη ζωή σου για κάτι που ξέρεις από την αρχή ότι δε θα πραγματοποιηθεί ποτέ;»

Σαν νέος άνθρωπος και καλλιτέχνης πώς βλέπετε τη σημερινή κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα;

Ρομαντικά. Πιστεύω βαθιά, ότι υπάρχουν άνθρωποι ταλαντούχοι, γενναιόδωροι και πρόθυμοι να εργαστούν σκληρά για να αλλάξουν τα κακώς κείμενα αυτής της χώρας. Πιστεύω επίσης ότι αφηνόμαστε όλο και περισσότερο σε μια κακή αφήγηση που μας παραλύει και μας ακινητοποιεί. Βεβαίως η κοινωνικοοικονομική κατάσταση της χώρας παραπαίει και η επιβίωσή μας μοιάζει με μία καθημερινή μάχη εναντίον τεράτων, που σε τρώνε και μάλιστα αργά. Επιλέγω όμως, να ακολουθώ αυτούς που παλεύουν για την ομορφιά, το δίκαιο και το φως.

Θα λέγατε επομένως ότι είστε αισιόδοξη;

Ναι είμαι αισιόδοξη γιατί τα πράγματα θα συνεχίσουν να υπάρχουν και να προοδεύουν, παρά τις όποιες δυσκολίες. Θέλω να ανήκω σε αυτούς που προσπάθησαν γι αυτό.

Μετά «Τα βρώμικα χέρια» ποια είναι τα επόμενα καλλιτεχνικά σας σχέδια;

15-19 Μαΐου θα ταξιδέψω με τον «ΩΚΕΑΝΟ», σε σκηνοθεσία Σάκη Μπιρμπίλη στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και μετά θα συνεχίσω τις πρόβες με το Δημήτρη Μπογδάνο για το «Δάφνις και Χλόη» που θα παρουσιαστεί 19-20 Ιουλίου στο Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου.